

nek és én egyedül vagyok. Erős hangon *vezényelni kezdek* és működésbe hozom a puskámat. Rövid harc fejlődik, amelyben az időközben egyik társával visszatért emberem támogat. Az orosz tiszti patrull tagjai közül még négyen megsebesülnek, a többiek fogságunkba jutnak. Az oroszok helyére még azon az éjjelen a mi patrulunk kerül és reggel a miénk végig az egész lövészárók. Ezekben a harcokban sebesültem meg én is.

HIREK

0000

A török Vörös Félhold képeslevelezőlapjait 20 fillérért árusítja az Országos Bizottság, (Budapest, képviselőház.)

Panwitz alezredes katonái csodás vitézségéről.

Panwitz Vilmos 101. gyalogezredbeli alezredes, aki fiatal kora óta éveken át a szegedi 46-ik gyalogezrednél szolgált és nagy népszerűségnek örvendett Szegeden, igen érdekes levelet küldött az egyik ismerőséhez. A vitéz alezredes elmondja, hogy a táborban gyűjtést indítottak az elesett hősök hátramaradottjainak felségélyezésére s a gyűjtés néhány nap alatt 2013 koronát eredményezett. Az alezredes levelének legmeghatóbb és legjellemzőbb része az, amely elmondja, hogy a táborban a katonák nagy szeretettel gondolnak azok hátramaradottaira, akik megszerzték nekik a 101-esek dicsőségét s akik örökké emlékeztetnek maradnak, mint a vitéz ezred legelső hősei.

A levél szerint a harcoló hősök mindenről tudnak, ami idehaza s a háboruban történik és így tudomást szereztek arról is, hogy József főherceget, a 7-ik hadtest parancsnokát öfelésege a Lipót-renddel tüntette ki. A 101-esek gratuláltak a királyi hadtestparancsnoknak, aki a következő ícvélben válaszolt a 101-eseknek:

A divízió összes tisztjének és legényiségének legszíveleyesebb és legforróbb köszünetemet küldöm. Legfőbb vágyam lenne, a divíziót — melynek vitézségéről oly sokat hallottam — ismét az én hadtestemben visszontlátni. Egy 101-es zászlóalj harcolt itt az én csoportomban és egyike a legvitézebbeknek. Eredményei csodálatra méltóak!

A legszíveleyesebb üdvözléssel

József főherceg.

Mikor József főherceg dicső szavairól a híradás megérkezett, a százegyesek újabb diadalt arattak az északi haretéren. Panwitz alezredes írja le ezt a ritka bravurt. „Feretegnek, borzalmas erő”-nek nevezi a szemtanu a százegyesek rohamát. Az érdekes leírást az alábbiakban adjuk:

... Pillanatnyi sikert értek el az oroszok 10-én éjjel. Egy előretolt állásunkat, ahol 2000 emberünk és 12 ágyunk volt, bekerítették. Óriási kozákesorda vette körül az aránylag kis sereget. Rettenetes küzdelem vette kezdetét. Bár hiábavalónak látszott minden erőfeszítés, a mi seregünk belement a harcba. Tüzérségünk halálesőt zudított a támadó kozákokra. Hiábavaló volt minden. Tíz kozák helyett, mintha a föld ontotta volna őket, ezer újabb kozák özönlött. Végre is meg kellett adnia magát a seregnek.

Leírhatatlan győzelmi mámorban vitte a kozákhad a foglyokat az orosz tábor felé. A megszorult magyar sereg helyzetéről tudósították a magyar vezérkart, ahol azonnal intézkedtek a segítségnyújtás iránt. *A segítséget a 101-eseknek kellett nyújtani.*

— *Meg kell menteni az ágyukat!* — adták ki a parancsot a tisztek.

Mint a fergeteg, úgy indult el a felszabadításra az ezred. Még idejében érkeztek a sárga-parolisok. Utközben dalolva vitték a 12 ágyut, 40 tüzérral és a 2000 katonát a kozákok.

Egyszerre elhalt a kozáknóta, megállottak a lovak, mintha isten ostona csapott volna közéjük, a 101-esek borzalmas erővel vetették magukat a kozák-ármádiára. Erre megmozdultak a foglyok is és pusztá kézzel egymásután rángatták le a lóról a cár leghősebb katonáit. *Az volt a diadalmenet, ahogy a 101-esek visszatértek a 12 ágyúval meg a 2000 megszabadított magyar fogollyal.* A kozákhadból, aki nem tudott idejekorán menekülni, pedig kevés tudott, az lovastól élettelenül maradt a csatatéren.

Ezután 15-ig esend volt ezen a részen, 15-én éjjel azonban ismét megmozdult a muszkahad. Rendes gyalogság jött a kozák helyett. Óriási erőfeszítéssel akarták áttörni a mi frontunkat. Roham rohamot követett. A drótakadályokig sok ember elpusztult, itt azonban a halál kezeplője oly pompásan aratott, hogy hulladombok képződtek a támadó muszkahad helyén.

— **Rendkívüli segély az állami tisztviselőknél.** *Budapestről* jelentik: A kormány nemrégiben rendkívüli évi segélyt adott a családi pótlék helyett a háromnál több gyermekkel bíró állami alkalmazottaknak, majd beszerzési előleget engedélyezett, melynek kiutalása most van folyamatban. Mivel a tisztviselők helyzete még mindig rendkívül nyomasztó: a kormány egyszersmindenkorra szóló, újabb rendkívüli segélyt ad az állami alkalmazottaknak, ha azt szóbeli uton kéri az alkalmazottak közvetlen főnökeiktől, akik igazolni tartoznak, hogy az alkalmazott a segélyre valóban rászorul. A közoktatásügyi miniszter a hivatalos Néptanítók Lapja pénteki számában teszi közzé a segélyezés módjait megállapító rendelkezéseket. E szerint a tisztviselők a VII. fizetési osztályig bezárólag kaphatnak segélyt, valamint a fizetési osztályba nem sorozott helyettes tanárok, az összes állami tanítók, óvónők, kezelők és kezelőnők, altisztek, szolgák és napibéresek. A segélyezés összege, mint értesülünk, 100—400 korona lesz az eltartott családtagok száma szerint.

— **Új sorozás Ausztriában.** *Bécsből* jelentik: A bécsi városi tanács pénteken hirdetést ragasztott ki, amely közhírré teszi, hogy az 1873—77. évi korosztályok, továbbá az 1891., 1895. és 1896. évben született népfelkeltésre kötelezettek új sorozása október hó 11-étől november 6-ig fog tartani.

— **Szegedi honvédtisztek gyászjelentése.** A m. kir. szegedi 5. honvédgyalogezred tisztikara bajtársi megilletődéssel tudatja, hogy a haza hősi védelmében az északi haretéren királyért és hazáért ezredünk tisztikarából újabb hős halált haltak: Titl János százados, a III. oszt. katonai érdemkereszt és a signum laudis tulajdonosa, Vuykovich Károly tartalékos főhadnagy, Onódy Szabó Géza népfelkelő főhadnagy, dr. Tarr Lajos tartalékos hadnagy, a III. oszt. katonai érdemkereszt tulajdonosa, dr. Miskolci Ferenc, Singer Pál, Nánássy Károly tartalékos hadnagyok, dr. Szöry József népfelkelő hadnagy, Kiss Gyula, Steiner Miklós, Molnár Ambrus, Basits Pál, Czimmer Andor tartalékos hadapródok. A haza védelmének oltárára fájdalmas büszkeséggel helyezzük hős bajtársaink nevét s őket, mint a hazaszeretet, hűség és kötelességteljesítés példányképeit fogjuk ezredünk történelmében az örök halhatatlanság számára megőrizni. Megdicsőült hős bajtársaink nyugodalmát fegyvereink győzelme adja meg! Szeged, 1915. évi október havában. *M. kir. szegedi 5. honvéd gyalogezred tisztikara.*

— **Szegeden is felkutatják az elrejtett élelmiszereket.** A hivatalos lap csütörtöki számában jelent meg a belügyminiszternek az a rendelete, mely az elrejtett élelmiszereknek elkobzását rendeli el. A szegedi rendőrség e rendelet alapján már pénteken hozzálátott, hogy az elrejtett élelmiszerek készleteket felkutassa. A rendőrségnek tudomására jutott, hogy egy szegedi kereskedő nagymennyiségű zsirt tart elrejtve. Egy rendőrtiszt egy de-

tektív segítségével a kereskedőnél lefoglalta az elrejtett zsirt. A lefoglalt élelmiszereket a maximális áron eladja a hatóság s a spekulánsokat ezenfelül még szigorúan meg is bünteti. Az is kihágást követ el, aki az élelmiszereket indokolatlanul visszatartja a közfogyasztástól s így üzleti spekulációból drágítja meg a piacot. Az ilyen spekulánsok ellen, akik ki akarják zsákmányolni a közönséget, a kihágási bíróság megindítja az eljárást és megérdemelt büntetéssel, elzárással és pénzbírsággal sújtja őket. A törvény szerint el kell kobozni azokat az eszközöket, amelyekkel a kihágást elkövették. A rendőrség tehát el fogja kobozni az elítélt élelmiszere-üzorások felhalmozott készleteit és közfogyasztásra fogja bocsátani hatósági áron. Dr. Szalay József főkapitány kéri a közönséget, hogy jelentse fel mindazokat, akikről tudja, hogy nagyobb mennyiségű élelmiszert gyűjtöttek össze üzleti spekulációból.

— **Az osztrák harmadik hadikölcsön sikere.** *Bécsből* jelentik: A harmadik hadikölcsön jegyzésének első napján rengeteg volt az érdeklődés s a jelekből következőleg, az eredmény fényes lesz. Az ausztriai tisztviselők általános nyugdíjintézetének igazgatótanácsa elhatározta, hogy 75 millió koronát jegyez. A bécsi Rothschild-ház 36 millió koronát jegyzett, még pedig felerészben az osztrák, felerészben a magyar hadikölcsönre. A Wiener Bankverein igazgatósága a saját számlájára 50 millió koronát jegyzett, a melyből 40 millió az osztrák és 10 millió a magyar hadikölcsönre.

— **Búcsúznak a harcrakész diákok.** Mikor az alább következő sorokat olvassa az ember, sok minden eszébe jut: háboru legendás történetei, az érettségi boldog ideje, a tízéves találkozó, a szülők szent szeretete a gyermek iránt és a boldeg gondtalanság, amelyben szülői mellett a legszegényebb gyermek is él. Az írást sok-sok kecskeméti diák írta alá, harcrakész, lelkes, boldog ifjak, áradoznak a fiatalságtól, a buzgóságtól, érdemes olvasni:

— Most, hogy már 15-ik hónapja tombol a mindent elpusztító világháboru, ismét, mint 1848-ban, a diákokra, a diákkatonákra van szükség, hogy fiatal, erős karjaikkal segédkezzenek szent hazánk megvédelmezésében és ádáz ellenségünk ártalmatlanná tételében. Kik a város szeretettárgyát képeztük, mert hisz a jövő erőteljes generációját látták bennünk, elmegyünk, hogy őseinkhez méltó módon küzdjünk az ezeréves Magyarország megmentésében, hogy utódainknak békés, boldog életet biztosítsunk.

Isten veletek, ti drága Szülők! kik annyit fáradoztatok és küzdöttetek értünk! Isten veletek, ti szerető Testvérek! ti hű Barátok! Isten veletek, ti kedves Tanárok! kik arra törekedtetek, hogy megerősítetek az élet küzdelmeire és Isten veletek, ti, e város áldozatkész Lakosai!..

Adja az Isten, hogy egészségesen és a győzelem glóriafényétől övezve jöjjünk vissza és boruljunk szereteteink keblére! Azoknak emléke pedig, kiket e szent kötelesség teljesítése közben elér a rideg halál, közöttünk mindig élni fog és neveik arany betűkkel lesznek beírva a hősök lajstromába.“

— **A Magyarországon tartózkodó német hadkötelesek újabb behívása.** A német főkonzulátus a *Budapesti Tudósító* útján a következő felhívást közli: Azok a Magyarországon tartózkodó 1876—1895. évbéli születésű német hadkötelesek, akiket annakidején szolgálatra alkalmatlannak találtak, vagy a hadseregéből és a haditengerészetből mint tartósan rokkantakat, vagy helyőrségi szolgálatra tartósan alkalmatlanokat elbocsátottak, okmányaik beküldésével vagy születési helyük és idejük pontos közlésével *haladéktalanul jelentkezzenek* írásos uton vagy személyesen a budapesti német császári főkonzulátuson.